

Nr 470

Av herr **Hedin m. fl.**, om vissa åtgärder för att underlätta samordningen mellan konfirmationsundervisning och vanlig skolundervisning.

Antalet elever i den obligatoriska skolan som för närvarande undergår konfirmandundervisning är mycket stort. I den kyrkliga undervisningen deltar — helt och hållet frivilligt — 86 % av den svenska ungdomen, motsvarande ca 90 000 elever. Därtill kommer den frikyrkliga undervisningen, för vilken ingen statistik föreligger. Antalet undervisningstimmar växlar mellan ett minimum av ca 30 timmar i storstadsförsamlingar med orimligt många konfirmander per undervisare och ett enligt biskopsmötets mening lämpligt antal av 60 undervisningstimmar. I vissa starkt religiöst präglade trakter förekommer ett eller ett par tiotal flera undervisningstimmar.

Det rör sig alltså här om en företeelse av betydande storleksordning, som på det närmaste berör undervisningens, elevernas och deras föräldrars intresse. Det har därför varit mycket glädjande att den obligatoriska skolan på senare år tagit bestämd hänsyn till dessa förhållanden och sökt åstadkomma en anordning som möjliggjort ett genomförande av konfirmandundervisningen på ett sätt, som varit så litet betungande som möjligt för både undervisningen och eleverna.

Vad som här åsyftas är bestämmelsen i punkt 13 i anvisningarna till timplanerna i undervisningsplanen för rikets folkskolor år 1955 att deltagandet i undervisningen i valfritt ämne ej är obligatoriskt för elev för tid motsvarande den, under vilken han enligt intyg deltar i konfirmationsundervisning eller motsvarande av trossamfund anordnad undervisning. I skolöverstyrelsens cirkulär den 2 juli 1956 (AfSÖ 1956: 24, s. 379) påpekas att »denna bestämmelse har tillkommit för att skolan i sin mån skall kunna medverka till att arbetsdagen för ifrågavarande elever begränsas. Vid förläggning av detta ämne på arbetsordningen bör givetvis hänsyn om möjligt tagas till upplysningar och önskemål från vederbörande konfirmationslärare (religionslärare)». Förtydligande anvisningar lämnas i skolöverstyrelsens cirkulär den 31 maj 1957 (AsSÖ 1957: 21, s. 281).

Vi är medvetna om att anordningen av konfirmandundervisning utan att i onödan belasta skolundervisningen och eleverna är en komplicerad fråga. Ledighet från undervisning i valfritt ämne har i praktiken använts på två sätt: dels så att ledigheten fått utgöra kompensation för konfirmandundervisning, förlagd utanför skoltid, dels så att konfirmandundervisning meddelats under skoldagen på den lektionstid som frigjorts. Vidare har det förekommit att håltimmar förlagts till en för konfirmandundervisningen lämp-

lig tid genom överenskommelse mellan rektor och vederbörande konfirmandlärare. Det har visat sig mycket lyckligt att skiftande möjligheter på detta sätt stått till buds, eftersom problemet ställer sig helt olika i tre olika fall: 1) centralskolor på landsbygden med elever från skilda församlingar och lång skolreseväg; 2) stora stadsskolor; 3) små landsbygdsskolor med elever från *en* församling.

Det är enligt vår mening angeläget att vid utformandet av den slutliga planeringen av enhetsskolan största möjliga hänsyn till konfirmandundervisningen tages. Anvisningar i detta syfte bör lämpligen kunna utarbetas med bl. a. rekommendation om samråd mellan rektor och konfirmandlärare. Skolöverstyrelsens nuvarande grundsyn i enlighet med tidigare åberopade anvisningar till timplanerna i den obligatoriska skolan bör få vara vägledande även i fråga om enhetsskolan. I de fall då ledighet från undervisningen i valfritt ämne inte kan komma i fråga bör genom samråd möjlighet att förlägga håltimmar på för konfirmandundervisningen lämpliga tider kunna ifrågakomma.

I anledning av vad vi ovan anfört hemställes,

att riksdagen måtte uttala att vid den slutliga planeringen av enhetsskolan följande önskemål blir tillgodosedda:

1) att möjligheten till ledighet från undervisning i valfritt ämne bibehålles,

2) att en allmän rekommendation utfärdas om samråd mellan rektor och konfirmandlärare för att underlätta konfirmandundervisningens samordning med den ordinarie undervisningen.

Stockholm den 27 januari 1960

Carl Eric Hedin

Ernst V. Staxäng

David Svenungsson

Hans Nordgren

Nr 471

Av herrar **Sundelin** och **Asp**, om statsbidrag till Anundsjöbygdens realskola.

(Lika lydande med motion nr 258 i Första kammaren)

Stockholm i januari 1960

B. Sundelin

Einar Asp